

האשה רבה

פרק עשירי

יבמות

צו

עין משפט גרי מצוה

פ"א דבב

שיאמרו דבר שמועט מפי בעולם הוה . שיהיו שפתי נעות בקבר כאלו אני חי : **דוכבוס** . נעות לשון דבר שמרתיח ומבלבץ : כומר . כלי שמניחין בו ענבים עד שמתחממין ויינו טוח ללחם כמו מכמר בישראל דתמיד נשחט (פסחים נח) : **דוכב** . היין רוחש ונע ויולל למעלה דוכב פריטי"ה : **לא חולץ ולא** תורה אור

[בפסוקים : איתא הוציק כל מי שנאמרה הלכה בשמו בעולם הוה כו' ופ"ע שם ונכסות : א:]

כ"ג קנה : לעיל פ. נהמ :

הדרן עלך האשה רבה

נושאים

על האנוסה . לאחר שאנס ופתה את האשה מותר לישא בתה ואחותה ואמה : **ר' יהודה אומר כו'** . בגמרא מפרש טעמא : **גב' הטען** . הנחשד וילל עליו קול : **מדרבנן** . משום גזירה שמה לאחר שישא את בתה יזנה עם הראשונה והוא אונס ומפתה על הנשואה : **פני נושאין לכתולה** . בתמיה : **לאחר מיסה** . שמתה האנוסה והמפתה דתו ליכא למגזר מירי : **בבבן נאמר שכיבה** . בכל עריות בפרשה קדושים תהיו בכלתו ודודתו בזכור ובבהמה : **וכאן** . בלשה ואמה ובקרובות האסורות לו מחמת אשתו : **נאמר קיסה** . איש כ"י יקח א"ל את אשה ואת אמה (ויקרא כ) ואשה א"ל את אחותה לא תקח (ס"י) : **דרך ליקומין** . שהיתה ראשונה לקוחתו חייב על השנייה כשאל עליה דבשניה ליכא למימר ליקומין דהא לא תפסי בה קידושין : **הראוי לשכיבה** . היכא לייכא למימר ליקומין ממס : **ואיפוך** יקרא א"ל . בת צבך דממעט לבת צנה בשואתו משתעי ואיך קרא דאסר לבת צנה ואע"ג דלאו מיניה באנוסה מוקמינן ליה : **לאחר מיסה** . שמת אביו לייכא לאו דיבמה לשוק ואוקמא קרא עליה בלא דכקא הראוי לאביו ובלאו דודתו : א

הגדות הב"ב (א) נב' וממתי דנאנוסה דכתיב מעילויה דקרא דכתיב ונתן :

[כ"ג שם ונדה שם איתא רב חיאיא]

[פ' היקום תוס' כ"ג קנה : ד"ה סבי גרים ר"ת כו']

לעיל ד. ברכות כא :

[עיל ט. (וססתא פ"ד)]

לעיל כב :

לעיל ד. (מט.)

דכ"ס כב

נושאים

על האנוסה . איידי דנאם בהאשה רבה (לעיל נה) . דלין שכיבה אחותה ואסרתה תנא נמי בהאי פירקא דלס אנס אשה מותר לישא קרובותיה :

וכל היכא דליכא איסורא דרבנן תני טשאין לכתולה . ה"ה דה"מ למיפדך מזכריתא דקתני דמותר אלא דניחא ליה למיפדך ממזניתין :

הראוי לקיסה קיסה . מדלא כתיב בלשון שכיבה משמע

לדלדשה דדרך ליקומין הוא דלאתא לכך בא למעט אונסין אבל כי יקח את אחותו הסם ליכא למיטעי שר"ל קיסה אלא שכיבה דכ"ע ידעי דלין קדושין תופסין בלחוחו :

ואיפוך אלא . דאונסין יש לאסור יותר כיון דעבד איסורא ועבד על ומלאה הארץ זמה (ויקרא יט) אבל בנישואין דלא עבד איסורא אין לאסור בקרובותיה :

עריות שאר כתיב בהו . וא"ת כיון דאיסור אשה ובתה מערות אשה ובתה לא תגלה נפקא אימא שלא אסר הכתוב אלא היכא דגלי ערות שתיקן אבל נכנסה לתופה ולא נבעלה מותר לגלות ערות האחרת ואר"י . דסבירא הוה כיון דכתב שאר בקרא ועל ידי הגישואין בזה השארות :

איבעית אימא לאסר מיתה . וכקא אביו הוה היינו כקף שראוי לאביו כמיו : א

אח

ומנין דנתרי מחמת כחישותא וזמנין דנתרי מחמת בריותא :

הדרן עלך האשה רבה

נושאים

על האנוסה ועל המפתה והאונס והמפתה על הנשואה חייב נושא *אדם אנוסת אביו ומפותת אביו אנוסת בנו ומפותת בנו רבי יהודה אומר באנוסת אביו ומפותת אביו : **גב' תנינא** להא דת"ר אנס אשה מותר לישא בתה נשא אשה אסור לישא בתה ורמינהו *הנמען מן האשה אסור באמה ובבתה ובאחותה ומדרבנן וכל היכא דאיכא איסורא מדרבנן תני נושאין לכתולה כי תנן מתניתין "לא אדר מיתה מנא הני מילי דת"ר בבבולין נאמר שכיבה וכאן נאמר קיסה לומר לך דרך ליקורין אסרה תורה א"ל רב פפא לאב"י אלא מעתה גבי אחותו דכתיב "איש אשר יקח את אחותו בת אביו או בת אמו הכי נמי דרך קיסה הוא דאסור דרך שכיבה שרי א"ל ליקורין כתיבי בתורה סתם הראוי לקיסה קיסה הראוי לשכיבה שכיבה רבא אמר אנס אשה מותר לישא בתה מהכא *כתיב "ערות בת בנך או בת בתך לא תגלה הא בת בנה ואת בת בתה לא תקח הא כיצד כאן באונסין כאן בגישואין איפוך אנא עריות שאר כתיב בהו בגישואין איכא שאר באונסין ליכא שאר : רבי יהודה אומר באנוסת אביו וכו' : אמר רב גידל אמר רב מאי *מעמא דרבי יהודה דכתיב "לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה וממאי דבאנוסה כתיב (א) דכתיב מעילויה דקרא ונתן האיש השוכב עמה לאבי הגערה תמשים כסף ורבנן אי הוה סמיך ליה ברקאמרת השתא דלא סמיך ליה לכדרב ענן דאמר רב ענן אמר שמואל בשומרת יבם של אביו הכתוב מדבר ומאי כנף אביו כנף הראוי לאביו לא יגלה ותפוק ליה משום דודתו לעבור עליה בשני לאוין ותפוק ליה משום יבמה לשוק לעבור עליה בשלשה לאוין ואיבעית אימא לאדר מיתה א

פ א ב מ"י פ"ב מה"ל אישוס ס"ל י"א סג ע"ן טו טו"ש פ"א ס"י קנה סעי' יב וס"מ קעב סעי' ו' : פ"א ג מ"י ט"ס טו"ש ט"ס סימן קנה סעי' ג' : סנהדרין ג פ"ט ככרות ל"א :

ד א מ"י פ"ב מה"ל אישוכי כ"אס ס"ל"א סג ל"אין ק"ב וק"ב [טו"ש] פ"א ע"י טו טו"ש י"ג : ב ה מ"י ט"ס ס"ל י' : ג ו מ"י ט"ס ס"ל י"ג [טו"ש] ט"ס סימן טו סעי' ט' : ד ה מ"י ט"ס ס"ל י"א [טו"ש] ט"ס :

תוס' חד מקמאי נושאין על האנוסה הא דנתן נירות שנתגיירו בניה עמה לא תלצין ולא מייבמין פ"א אפרים ליבסמדרבנן משום דסחלי באשת אחיו מן האם ורוקא כשהן אחים מן האב (ולא) מן האבאל אחיה מן האב ולא מן האם שריא ואחים מן האב ומן האם נמי דאסור ה"מ (בני דאשה) ורוקא בגשים) דאנסוב לבתר דאחריי אבל בגשים דאנסוב כשהיא עובר כוכביה ל"ע שרי אפי' באחים מן האם והיא דראשון הורתי שלא בקדושה ולירדתו ולידתו בקדושה חייבים כרת משום אשת אה . תניא עובר כוכביה שהיתה הורתי שלא בקדושה ולירדתו בקדושה יש לו שאר האב כיצד נשא אחותו מן האם ויציא מן האב יקיים אחות אב מן האם ויציא מן האב יקיים . אח מן האם ויציא מן האב רפ"א יוציא וכו' איקיים שהיה רפ"א כל עורה שהיא משום שאר האם ויציא מן האב יקיים ומותר באשת אחיו ובאשת אביו . ושאר כל העריות פותרות לו לאותו אשת אביו נשא אשה ובתה כנס [אחת] ומצויא [אחת] ולכתולה לא יבטם :

דכ"ס כב

גליון הש"ס תוס' ל"ה עריות וכו' והל"ה דסבכל ס"א וכו' . פ' לעיל ד' ב ע"כ מר"ס נה :

אח